

Amerikansk senator Warren: Glass-Steagall »Er præcist det, vi burde gøre«

Senator Elizabeth Warren holdt den 28. september en tale i Edward M. Kennedy Instituttet i Boston, hvor hun svarede på et spørgsmål om at genindføre Glass-Steagall:

»Tilbage i 30'erne, da vi havde den store depression, skete der noget bemærkelsesværdigt i dette land... at, som et folk sagde vi, at vi ikke behøver at leve i en op- og nedturs-økonomi.«

»Og således gjorde vi tre ting. Vi gjorde det sikkert at sætte penge i banken. Det hedder FDIC [Federal Deposit Insurance Corporation] forsikring... Og vi satte en betjent til at holde øje. Det er SEC [Securities and Exchange Commission] for at sikre, at de ikke solgte falske aktier og sådan noget.

»Og det tredje var, at vi adskilte... lønkonti og opsparingskonti fra Wall-Streets høj-risiko, høj-profit, høj-tabs handelsverden; og det var Glass-Steagall.

»Bankerne hadede det, fordi de ville have profitten fra storhandelen. Du kan få de høje CEO lønninger og mere afkast til aktionærerne.«

»Og Wall-Street hadede det, fordi de ville have adgang til pengene på bedstemors opsparingskonto, fordi det er billige penge, og de kræver ikke samme slags afkast.«

Warren benævnte 1930'erne til 80'erne som perioden, hvor Glass-Steagall brandmuren var solid og 1980'erne til 90'erne som den periode, hvor der blev introduceret huller i den, indtil den blev slået ned. »Hvad der skete, var, at i de største finansielle institutioner blev der en større og større koncentration af penge og magt, og det var sådan vi endte op i 2008 med banker, der var for-store-til-at-lade-gå-ned, og \$700 milliarder i TARP bankredningen og bogstavelig talt billioner af dollars i bankredningspakker under bordet fra Federal Reserve.«

Mens hun hævdede, at Dodd-Frank siden da har »gjort en masse,« sagde Warren, at genindførelsen af Glass-Steagall vil gøre reguleringen af de store banker »meget lettere... Det ville nedbringe størrelsen på bankerne. Det ville gøre det finansielle system mere sikkert. Men det vil betyde, at de folk, der gerne vil handle med høj risiko, ikke kan få adgang til jeres opsparingskonti, og jeres banker vil ikke lave den slags profitter mere – hvis det er en af de store banker – som de ellers kan lave.«

»Og det er nøjagtigt, hvad vi skulle gøre. Så ja, Glass-Steagall for det 21. århundrede hele vejen. Hele vejen.«

Foto: Senator Elizabeth Warren

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2015: Putin tager lederskab i Syrien, Obama er fortid

Med formand Tom Gillesberg

Video: (tilgængelig senere i dag, den 2. oktober)

Lyd:

Leder, 1. oktober 2015: Lyndon LaRouche: Wall Street må nedlukkes, før det krakker

I går advarede Lyndon Larouche medarbejdere om, at hele det transatlantiske finanssystem er på randen af totalt kollaps, og Wall Street må lukkes ned gennem lovmæssige handlinger, med præsident Franklin Roosevelts nedlukning af Wall Street som model.

»Hvis Wall Street kollapser i en gældspanik, så kan denne kaotiske, destruktive kraft føre til død og ødelæggelse i USA og i hele verden. Wall Street-systemet må erstattes – før det slår dig ihjel«,

erklærede LaRouche.

Den russiske præsident Vladimir Putins nylige handlinger i Syrien har skabt muligheden for sådanne nødhandlinger. Obama er ved at blive skyllet ud, selv om denne proces endnu ikke er fuldført. Selv her i USA allierer fornuftige kræfter sig med Putin, modsat Obama. Putins handlinger er ved at få en positiv effekt. Saudierne har store vanskeligheder, som det reflekteres i et brev, der cirkulerer i kongefamilien, fra en højtplaceret, saudisk prins, der sætter spørgsmålstegn ved tronfølgen og den skrantende Kong Salmans og hans ansvarsløse søns, vicekronprins Mohammad bin-Salmans, fejlslagne politik.

Der finder betydningsfulde ændringer i den globale, strategiske situation sted.

Under disse omstændigheder kan narcissist-chefen Barack Obama forventes at tage desperate, onde forholdsregler, selv på trods af sin stærkt svækkede position. Fjernelsen af Obama er fortsat en hovedprioritet, og muligheden for hans afsættelse er nu større end nogen sinde. Skulle Obama tage initiativ til

at fremme krig eller forsøge andre provokerende handlinger, må han omgående fjernes under bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Dette må have en fremtrædende plads på bordet, som et konstant sværd, hængende over Obamas hoved.

John Boehners fald som formand for Repræsentanternes Hus er i sig selv både en klar påmindelse om, hvor hurtigt Obama også kunne være ude, lige så vel som det peger på Kongressens disintegration som et effektivt instrument i vores Føderale Forfatningssystem. Den præsidentielle institution har et presserende behov for forandring, begyndende med fjernelsen af Obama.

Wall Street må nedlukkes ved hjælp af Glass-Steagall og relaterede forholdsregler, der med held blev anvendt af FDR. Putins handlinger i Syrien har skabt mulighed for, at sådanne nødforanstaltninger kan vedtages, før Wall Street-krakket og det efterfølgende kaos. Obama er svag, han er ude i tømmerne, men der må nu komme effektive handlinger for fuldt ud at udnytte den mulighed, der er blevet skabt. Wall Street er et stinkende lig, og lugten alene kan slå dig ihjel. Luk det ned nu.

**EIR's rapport »Den Nye
Silkevej bliver til
Verdenslandbroen«
oversat til kinesisk bliver**

præsenteret ved en pressekonference i Beijing

Den 29. september 2015 – Ved en pressekonference i Beijing, som var sponsoreret af EIR og Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, holdt Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, og William Jones, EIR's kontorchef i Washington, i dag hovedtalerne ved offentliggørelsen af den kinesiske oversættelse af EIR's banebrydende rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Der var omkring 70 personer til stede, inklusiv 15 repræsentanter fra kinesiske medier, nogle repræsentanter fra regeringsinstitutioner samt flere tænketanke. Derudover kommenterede ni ledende kinesiske videnskabsmand på rapporten og dens vigtighed for det kinesiske projekt »Et Bælte, En Vej«. Chongyang-instituttet har også indvilget i at være medsponsor af rapporten.

Helga Zepp-LaRouche beskrev, hvordan Schiller Instituttet har udviklet projektet omkring Den Nye Silkevej/Verdenslandbroen over de sidste 20 år og skitserede de bestræbelser, der var fortsat i årtier for at realisere rapporten. Hun sagde, at udbredelsen af rapporten repræsenterede en enestående mulighed for at ændre verdenshistoriens kurs: »Vi skal væk fra geopolitik og bevæge os over til et nyt paradigme for menneskeheden,« sagde Zepp-LaRouche.

Kommentarerne til rapporten fra videnskabsmændene var fuldkomment overstrømmende. En videnskabsmand sagde, at han har kendt Schiller Instituttet i lang tid og lært meget fra dets ideer. »De har meget enestående økonomiske ideer og lægger vægt på fysisk økonomi. Lyndon LaRouche har udviklet ideen om negentropi for at forklare økonomiens love. Vi kan ikke tillade, at kapital kontrollerer alt. Vi skal kontrollere kapital,« sagde han.

En anden videnskabsmand bemærkede, at Schiller Instituttet har

en anden tilgang til økonomi end de fleste andre, ved at lægge vægt på infrastrukturens grundlæggende vigtighed. Han sagde, at »Helga Zepp-LaRouche har gjort store fremskridt med sine ideer«. En videnskabsmand bemærkede, at Kinas politik »Et Bælte, En Vej« danner grundlag for begyndelsen af en ny verdensorden, og at vi skal finde ud af, hvordan den er forskellig fra den USA-ledede verdensorden. En videnskabsmand fra Kinas Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) understregede, hvor enestående rapporten var, priste det bagvedliggende arbejde og tilskyndede kinesiske eksperter til at tage notits af analysemetoden brugt i EIR-rapporten.

Yderligere en videnskabsmand, som lige var blevet færdig med at læse rapporten på kinesisk aftenen før, sagde, at den åbenlyst var skrevet med et globalt perspektiv og bemærkede, at den handler om at se ind i fremtiden og ikke blot forklare fortiden.

Der opstod en livlig diskussion i spørgetiden, og mange deltagere kom efterfølgende op til autorerne for at få deres kopi underskrevet. Chongyang-institut har allerede købt 1000 kopier af rapporten til fordeling i dets netværk og til videnskabsfolk i Kina.

**Helga Zepp-LaRouche tager
føringen i
diskussion på Kinas Radio
International**

om relationerne mellem Kina og USA

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

28. september 2015 – Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, blev interviewet over telefon som del af et ekspertpanel i en 55 min. lang diskussion om relationerne mellem Kina og USA i en nyhedsudsendelse på Kinas Radio International Show, den 25. sept., med Liu Kun og Brian Kopczynski som studieværter. Andre gæster omfattede tre akademiske eksperter i kinesisk/amerikanske relationer: prof. Tao Wenshao fra Kinesisk Akademi for Samfundsvidenskab; prof. Rick Dunham, Tsinghua Universitet, og prof. Mark Beeson fra Universitetet i Vestaustralien.

China Radio International er Folkerepublikken Kinas statsejede radiokanal.

Det første spørgsmål lød: »Hvad får de to, politiske giganter, Kina og USA, til at synes om hinanden, og hvad skiller dem?«

Zepp-LaRouche svarede:

»Det er ekstremt vigtigt, at de to mest betydningsfulde lande i verden, med hensyn til størrelse og magt, har et stabilt forhold til hinanden; den bedre del af USA ser på Kina ud fra dette standpunkt. Fra præsident Xis side, så har han gjort det meget klart, at han ønsker en åbning med »win-win«-politikken. Jeg mener imidlertid, at der netop nu består en total ulighed i den måde, de to lande bærer sig ad.«

Intervieweren bemærkede, at »kun USA Today havde en hovedoverskrift om præsident Xis besøg [i USA].«

»Hvad er Kinas plads i USA's nuværende, globale strategi, og vice versa?«, lød det næste spørgsmål.

Fr. LaRouche svarede:

*»Jeg mener, at de forskellige forslag, der kommer fra Kina, og som jeg mener, i høj grad er baseret på **den konfucianske opfattelse**, at verden kun kan fungere, hvis den er baseret på en harmonisk relation nationerne imellem, virkelig er nøglen. Dette kommer til udtryk i præsident Xis tilbud om win-win-samarbejde; han inviterede rent faktisk på APEC-topmødet sidste år præsident Obama til at samarbejde med Kina om den Nye Silkevej; om **politikken for »Ét bælte, en vej«**, sammen med ideen om at have en ny model mellem de store nationer. Det er en helt anden idé om internationale relationer mellem nationer, baseret på suverænitet, gensidig respekt og anerkendelse af forskellige samfundssystemer. Jeg mener, at denne model netop nu er meget attraktiv, og som er blevet vedtaget af BRIKS-landene; den rækker ud til ASEAN, og også til de latinamerikanske lande, der har gavn af denne form for win-win-samarbejde med Kina.*

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

Jeg kan blot håbe, at USA, som er i store vanskeligheder netop nu – jeg mener, dets finanssystem er i en forfærdelig forfatning; mange mennesker siger, at det er værre end i 2008; der kunne komme en alvorlig nedsmeltning af finanssystemet, hvad øjeblik, det skal være. Og den eneste måde, hvorpå USA kunne komme ud af det, ville være, hvis USA

ville se chancen i dette tilbud netop nu; der er en stor splittelse; nogle mennesker siger, at det absolut ville være i USA's interesse, og at USA bør samarbejde; andre siger, nej, vi er verdens eneste leder – verdens eneste stormagt; Rusland er blot en regional magt, og Kina bør holdes tilbage ...

Selv chefen for Generalstabscheferne, general Martin Dempsey, har advaret om, at USA ikke bør gå lige ind i en Thukydides-fælde[1] og se Kina som en trussel, og forsøge at gå i krig. Og hvis USA's chef for Generalstabscheferne advarer om dette, så må han have en god grund.»

Dette efterfulgtes af en diskussion om Kinas økonomi mellem de tre professorer, med prof. Dunham, der sagde: »Det bekymrer mig noget, at USA besluttede ikke at tage del i AIIB og i stedet går ind for den konkurrerende idé med TPP.« Prof. Tao bemærkede, at mange amerikanere, Henry Kissinger og andre, hilser AIIB velkommen og kritiserer Obama for ikke at gå med.

Intervieweren spurgte Zepp-LaRouche: »Kan økonomiske forbindelser og handelsforbindelser stadig fungere som den faste klippegrund for generelle relationer mellem USA og Kina?«

Hun svarede:

»Det mener jeg absolut, at de kan. Hvis der består stærke økonomiske bånd, er det en måde, hvorpå alle de nuværende spændinger kan overvindes. Af alle indgåede aftaler ville jeg understrege, at USA og Kina har aftalt at bygge et højhastighedstog mellem Los Angeles og Las Vegas; det er ikke min yndlingsrute, for den fører til et kasino, men kendergerningen er, at Kina leverer den meget, meget avancerede teknologi til fremme af handel – af hvilken 18.000 kilometer er blevet bygget internt i Kina, og som er af fremragende kvalitet. Enhver ved, at USA's infrastruktur har et presserende nødvendigt behov for forbedringer;

vejene; og der er ikke noget effektivt togsystem.

Jeg har foreslået, at USA tager imod tilbuddet om win-win-samarbejde. Der kunne blive et samarbejde om at udvikle togsystemet i hele USA. Hvorfor ikke bygge disse tværs over USA, fra Vestkysten til Østkysten, og på selve Østkysten; det ville blive langt mere overlegent end det nuværende system med fly. Hvis blot USA ville tilslutte sig initiativet med den Nye Silkevej, ville det betyde, at USA kunne genopbygges.»

Dernæst diskuterede professorerne faldet i den kinesiske økonomi og citerede en statistik fra Moody's Analytics om, at, for hvert fald i den kinesiske økonomi på 1 %, falder USA's vækst med 2 %, som et eksempel på den kinesiske økonomis bølgeeffekt på verden.

Helga Zepp-LaRouche afbrød:

»Jeg vil gerne kommentere på dette; der er en meget stor forskel, for den amerikanske økonomi drives hovedsageligt frem af værdipapirsaktiver – det drives meget frem på basis af værdipapirsaktiver; meget Wall Street; meget monetaristiske værdier, hvor den kinesiske økonomi derimod for det meste er baseret på realøkonomi. Kina har en utrolig vækst i industrien; det er engageret i industriprojekter med lande i hele verden.

Så selv om der var en lille problem med aktiemarkedet i Kina, så har det langt mindre betydning. Wall Street er fuldstændig bankerot. Jeg ville ikke foretage en sammenligning af disse to økonomier på denne måde. Kendsgerningen er, at Wall Street er totalt bankerot. Den amerikanske realøkonomi befinder sig i en absolut forfærdelig forfatning. Den kendsgerning, at den kinesiske økonomi er begyndt at forgrene sig til mange dele af verden, giver den kinesiske økonomi mere substans og gyldighed.»

Det endelige spørgsmål til Zepp-LaRouche lød: »Hvad kan man

forvente vil blive opnået ved dette besøg mellem disse to ledere?»

Hun svarede:

*»Jeg har skrevet en **appel til de politiske ledere**, der i løbet af de næste par dage skal tale på FN's Generalforsamling, om, at de ikke må forpasse den måske sidste mulighed for at skabe et nyt paradigme for verden. Vi har så mange problemer; vi har faren for en finansiel nedsmeltning; krig, terrorisme, flygtningekrisen i Europa, der virkelig er ved at komme helt ud af kontrol, så jeg mener, vi behøver en ny æra for civilisationen. Og jeg mener, at præsident Xis »win-win«-tilbud er den bedste model hertil på dagsordenen.«*

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Xi Jinping: Kina vil give yderligere to milliarder dollars til fattige nationer og bygge 600 projekter med hjælp fra udlandet

27. september 2015 – Xi Jinping fremlagde lørdag – først i en tale til FN's konference »Sustainable Development Summit 2015«

(Topmøde om Bæredygtig Udvikling 2015), og dernæst til et møde i Syd-Syd-samarbejdet (SSC) – flere store kinesiske udviklingsprojekter i hele verden, ud over Silkevejsprojektet, AIIB, BRIKS Udviklingsbank, de særlige udviklingsfonde osv., der allerede er sat i værk.

Han startede med at love en »foreløbig investering« på to milliarder dollars i den internationale fondspulje til bekæmpelse af fattigdom i de fattigste lande. Dette øger Kinas andel i denne FN-fond til tolv milliarder dollars over de næste 15 år.

Xi sagde ved SSC-mødet, at Kina vil starte 600 udviklingsprojekter i udviklingslandene over de næste fem år, 100 i hver af følgende kategorier: landbrug, reduktion af fattigdom, handel, beskyttelse af miljøet, sundheds- og uddannelsessektoren. Han udtalte i den forbindelse, at »samarbejde og fællesskab med udviklingslandene er og bliver det urokkelige grundlag for Kinas udenrigspolitik«.

Han sagde, at disse projekter er baseret på et princip om »retfærdighed over gevinst« (på ironisk og ynkelig vis påstod dækningen i *New York Times*, at Kina har været en dovendidrik mht. udviklingshjælp!)

Xi revsede ved topmødet om bæredygtig udvikling Vestens nuværende undertvingende, politiserende model for hjælp. Han fremlagde Kinas håb for fremtiden: at alle nationer og alle folkeslag ville modtage retfærdig bistand; at bistanden ikke kun går til »nogle nationer, men ikke til andre«, og at mindre og fattigere nationers stemmer skal blive hørt, »når nye, internationale regler udformes«. FN's »2015-mål« (MDG's) fra de sidste 15 år, der skal overtages af Målene for Bæredygtig Udvikling, var af en komplet undertvingende natur – hvis et fattigt land var »godt«, og gjorde alt, det fik besked på, ville det få nogle håndører.

Xi bekendtgjorde også etableringen af et »Center for Viden om

International Udvikling« i Kina, som skal hjælpe udviklingslandene.

Han fremlagde også gældssanering for de fattigste lande og sagde, at Kina vil tilbyde 270.000 legater til studerende fra udviklingslande, som kan komme til Kina og få enten en højere uddannelse eller en erhvervsrettet uddannelse, mens han tilbød uddannelse til yderligere 500.000 studerende i deres eget hjemland.

Leder, 29. september 2015: Putin har netop demonstreret princippet om flanken

“Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand” – Vladimir Putin i De forenede Nationer.

Indenfor, udenfor og i stor afstand fra FN på Manhattans østside var det i dag åbenlyst, at den russiske præsident Vladimir Putin er i færd med at ændre den strategiske form af verdensbegivenhederne, og også har betydelig støtte blandt amerikanere for en reel, international koalition til bekæmpelse af terrorisme.

Putins tale i FN, hvor han forsvarede denne organisations charter, der havde Franklin Roosevelt som sin oprindelse, var ligefrem og effektiv. Han sagde, at der var blevet skabt en terrorisme, der hastigt bredte sig, og skabt forarmelse og tab af respekt for livet i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens, gennem krige for regimeskift, eller »demokrati-krige«, der krænker dette FN-charter og international lov, og at denne ødelæggelse ville brede sig, indtil den blev

standset.

»Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand.«

Et heldags demonstrationsmøde uden for FN med 40 aktivister fra LaRouchePAC oplevede en usædvanlig modtagelighed for sit banner-budskab: »Obama: Hjælp verdensfreden. Gå af.« Den totalt falske krig, som Obamas »60-nationer stor koalition« angiveligt skulle udkæmpe imod ISIS-terroristerne, er gået ned til at være et par luftangreb om dagen, mens tilfangetagne amerikanske våben og USA's »allieredes« støtte til ISIS/al-Qaeda har fået terroristernes kamprækker til at svulme op til 30.000 alene i Syrien og Irak.

Som »ud af den blå luft« er en ny koalition, der rent faktisk vil bekæmpe terroristerne, imidlertid hastigt ved at vokse frem omkring Putins russiske initiativ ind i Syrien, med støtte fra Kina. Også hen over Europa, såvel som i Mellemøsten, fejer der et skift med hensyn til accept af dette initiativ.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev af medier bedt om at kommentere Putins 2 timer lange CBS-interview. Under diskussioner med **LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi mandag** sagde LaRouche, at der er ved at fremkomme et fundamentalt skift, som er revolutionært, i den politiske strategi. Wall Street kollapser også. Verden vil snart repræsentere noget andet for menneskeheden, sagde han. Og dette i en periode, hvor man ikke længere tror på opdagelsen af fundamentalt nye principper – fysiske, økonomiske eller politiske!

Putin, sagde han, har netop demonstreret princippet om flanken – imod et afgørende punkt for den totale fiasko for Obamas politik, og har kastet Obamas Hvide Hus ud i forvirring og vrede.

I mellemtiden bekendtgjorde Kinas præsident Xi endnu en forpligtelse til 100 mia. dollars, gennem FN, til

international infrastrukturudvikling. Kinas »win-win«-politik, eller konfucianske politik for økonomisk udvikling, er en integreret del af det globale skift, der er i gang.

Obamas mest effektive bidrag hertil? Gå af.

Modi forklarer Ban Ki-moon, at fattigdom, ikke CO2-udslip, er vigtigst

Den 27. september 2015 – Da Indiens premierminister Narendra Modi d. 25. september diskuterede med FN's generalsekretær Ban Ki-moon under FN's møde om mål for bæredygtighed, bragte han emnet om manglende tillid op. Ifølge talsmanden for Indiens udenrigsministerium Vikas Swarup bruger industrilandene tilsyneladende klimaemnet til at holde udviklingslandenes befolkningers levestandard nede, med påskud om at kontrollere CO2-udslippet, rapporterede Indo-Asian News Service (IANS) i dag.

Modi sagde, at udviklingslandene skal have mulighed for at udvikle sig, og at industrilanden politik om at indføre restriktioner og kontrol af udviklingen ikke var vejen frem. »Der var brug for positive foranstaltninger, som f.eks. lempelser af finansieringen for projekter relateret til klimaforandringer, samt overførsel af teknologi, for at fremme bæredygtig udvikling, frem for negative foranstaltninger, der fokuserede på at begrænse CO2-udslippet«, sagde han ifølge

IANS.

Senere på dagen, da han talte til et særligt FN-topmøde, betonedede Modi, at lande som Kina, Indien og Brasilien huser millioner af mennesker, der lever under ekstrem fattigdom (mindre end \$1.25 om dagen) – hhv. 80, 280 og 10 millioner. Det handler ikke kun om at opfylde de fattiges behov og om at opretholde deres værdighed eller tage moralsk ansvar, men at indse, at målet for en bæredygtig fremtid ikke kan opnås, hvis ikke dette fattigdomsproblem bliver adresseret, sagde han ifølge BRICS Post. Næsten 60 % af landbefolkningen i Indien lever i »afsavn« ifølge en måling, der måler syv socialøkonomiske forhold fremlagt i en regeringsundersøgelse fra tidligere i år, skrev BRICS Post.

Tema-artikel: Begynd med Franklin Roosevelts helhedsidé. FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september,

en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Xi og Obama fortsatte diskussionsrunder med nedtonede udtalelser; I slutningen af presse mødet bragte Xi »Et bælte, en vej« og AIIB på banen

Den 25. september 2015 – Mellem den pompøse reception i Det Hvide Hus denne morgen og den officielle middag i aften var mødet og presse mødet mellem Kinas præsident Xi Jinping og USA's præsident Barack Obama karakteriseret af en tilsyneladende tendens til kun at snakke om forudsigelige emner og til nedtonede udtalelser. Det handlede om

internetsikkerhed, adfærd i Det sydkinesiske Hav, det kinesiske aktiemarked, fremme af turisme, nogle andre emner og, især, den opreklamerede klimasnak.

Nogle få aftaler blev skitseret – deres detaljer er endnu ikke offentliggjort – f.eks. en hensigtserklæring om samarbejde om udvikling i forhold til katastrofehjælp, sikkerhed for fødevareforsyning og andre formål. Der kommer en fælles erklæring omkring klimaforandringer. Der er et nyt adfærdskodeks i forhold til møder i luftrummet, som skal supplere et eksisterende kodeks for marinefaretøjer osv.

Under den 57 minutter lange fælles pressekonference ved middagstid i dag i Rosenhaven i Det Hvide Hus blev disse emner gennemgået på nedtonet vis, indtil Xi i svaret til det sidste spørgsmål fra People's Daily lavede en bemærkelsesværdig ændring. Han hev, uden at skjule det, en seddel frem og læste beskeden meget hurtigt. Spørgsmålet lød, »Vil Kinas vækst udfordre USA?«.

Xi: Kina bygger nationale systemer

Xi sagde, at den kolde krig er slut. Landende må opgive tanken om, at »jeg vinder, du taber«, som om det var et nulsumsspil. Hvis Kina udvikler sig, og hvis USA udvikler sig, vil det være til fordel for hele verden. Vores fælles interesser vil veje tungere end enhver uenighed.

Han sagde, at vi ved fælles indsats må udvikle »en ny model for de store nationers fællesskab«. Det skal være ikke-konfliktorienteret, ikke-konfronterende, baseret på gensidig respekt og samarbejde. Kina har initieret programmet med »Et bælte, en vej« og Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, og alle disse initiativers mål virkeliggør målet for fælles udvikling. Han sagde, at Kina er en nation, der bygger nationale systemer.

Xi betonedede, at vi må forsvare de mål, der blev opnået med den sejr, der blev vundet ved krigens slutning for 70 år siden.

Leder: Lyndon LaRouche: Fire vigtige svar til en russisk journalist

23. september 2015,

Spørgsmål 1: Europa konfronteres nu med en enorm flygtningekrise. I hvilken grad kan den skade EU's økonomi? Er integrationen af EU nu reelt truet?

LaRouche: Spørgsmålet om udsigten til en »enorm flygtningekrise« er faktisk ikke en nødvendig overvejelse på nuværende tidspunkt. Det repræsenterer ikke desto mindre et spørgsmål om en, på nuværende tidspunkt, dødbringende risiko på intet mindre end global skala; en risiko, der på nuværende tidspunkt stadig er meget alvorlig, og som snarest må besejres. Det ville i det væsentlige, som princip, blive besejret, hvis det nuværende USA blev befriet fra den arv, der består i Det britiske Imperiums nuværende, traditionelle, stadig truende greb om Amerikas Forenede Stater.

Der har været et afgørende vigtigt mindretal af nyttige ledere af USA, på trods af den relativt større grad af uslinge, der rent faktisk har bestredet dette embede. Det skal indrømmes, at den aktuelle risiko fortsat virkelig er stor; men der findes ikke noget aktuelt alternativ med undtagelse af de aktuelt håbefulde muligheder for, at en stor fred nu skal være fremherskende.

Spørgsmål 2: Europa bærer tabene pga. dets sanktionspolitik

mod Rusland. Mener De, at EU bør revidere denne politik, i betragtning af flygtningesituationen?

***LaRouche:** Der har for nylig været to bemærkelsesværdige forandringer i visse europæiske sektorer, der især har bestået i den samstemmende indsats mellem Tyskland og ledende elementer inden for Eurasiens grænser, og implicit andre. De aktuelt anstrengende vilkår, der påvirker Ruslands og dets relevante naboers økonomier, kan, og må, løses på en virksomhedsfuld måde, uanset hvor vanskeligt det måtte være på kort sigt.*

Spørgsmål 3: Med hensyn til svækkelsen af rublen, hvad mener De er årsagen til det? Ønsker Vesten at svække den russiske økonomi ved at gennemtvinge nye sanktioner?

***LaRouche:** Der er naturligvis en rigelig forsyning af dem, der ønsker at »svække den russiske økonomi«. Snart vil sammenbrudskrisen i den transatlantiske økonomi blive skubbet ud i diverse, selvstændige, generelle økonomiske sammenbrudskriser. Nu, Wall Street, for eksempel.*

Spørgsmål 4: Hvordan mener De, at den russiske økonomi kan overvinde denne krise og undgå en negativ virkning af Vestens politik over for Rusland?

***LaRouche:** Med hensyn til tilfældet USA, i særdeleshed, så præsenterer De forenede Nationer nu, som helhed betragtet, i perioden med de forestående uger, de generelle transatlantiske, eurasiske og relaterede områder. Jeg forklarer.*

De generelle vilkår i områderne blandt alle vores planets nationer, og nu implicit videre endnu, er allerede, på nuværende tidspunkt, i færd med at frembringe det generelt systemiske, umiddelbart forestående kollaps af det, der længe har været den systemiske krise i oprindelsen til økonomierne i både Det britiske Imperium og dets rødder. Omfanget af dette, verdenshistoriens særlige område, siden Renæssancens

væsentligste, politiske magter blev knust, trues nu af fremvæksten af en ny Renæssance, en Renæssance, der afviser alt, hvad Det britiske Imperium og dets lakajer repræsenterer. Verden som helhed befinder sig på nuværende tidspunkt på randen af afslutningen af eksistensen af arven efter Det britiske Imperium, og dets specifikke rødder.

Især med hensyn til dette er alt, hvad der har været en form for offer for Det britiske Imperium, nu dømt til at forsvinde i glemsel. Dette inkluderer i særdeleshed udtrykkene for det britiske systems arv, den selvsamme arv, som atter blev vækket til live af den onde Bertrand Russells system for verdensøkonomi. Denne arv, der har været fortsat under det såkaldte tyvende århundredes systems systemiske indflydelse, har nu nået en tilstand, hvor den nuværende, til undergang dømte orden med »pengesystemet«, der bygger på Det britiske Imperiums og dets rødders frembringelser, har nået et punkt for sin generelle, globale død.

Hvad det monetære system i realiteten vil sige

Ganske enkelt, f.eks.: Det amerikanske »Wall Street«- system, og deslige, befinder sig nu i den faktiske dødsfase af alle sine fortsatte egenskaber af at eksistere. Hermed mener jeg selve princippet om »monetære systemer, som sådan«. Det, der må erstatte dette system, og alle dets ordinære råderum, er de skabende evner, der er knyttet til princippet om den faktisk praktiserede menneskelige kreativitets voksende magt.

Tag, f.eks., de videnskabelige principper, der er overensstemmende med Johannes Keplers opdagelse af ideen om Solsystemet, eller den større anordning, det galaktiske system.

Eftergivelse af Grækenlands gæld er den vigtigste dagsorden for den nye Syriza-ledede regering

21. september 2015 – Med en klar valgsejr, som bragte koalitionen mellem Syriza og De Uafhængige Grækere tilbage til magten, vil kampen om landets gæld blive første punkt på den nye regerings dagsorden. "Vi vil fortsætte forhandlingerne i den kommende periode, hvor kampen om gælden vil være den første og vigtigste opgave", fortalte en Syriza-kilde til Reuters. "Vi vil bede alle politiske kræfter om støtte til vore bestræbelser".

Embedsmænd fra Eurozonen fortalte i sidste uge Reuters, at kreditorerne vil være villige til, på længere sigt, at lægge et loft på "kun" 15% af det årlige BNP, som det maksimale, Grækenland skal afbetale. Mens meningsmålinger, før valget, viste, at Syriza og Nyt Demokrati ville opnå et ens valgresultat, slog Syriza med 35,4% Ny Demokrati, som fik 28%. Meningsmålingerne viste, at De Uafhængige Grækere, ledet af Panos Kammenos, ikke ville opnå de 3%, som er nødvendige for at komme ind i parlamentet, men de fik 3,69%. Med Syrizas 145 pladser og De Uafhængige Grækernes 10 pladser vil koalitionen have 155 pladser af de i alt 300 pladser i parlamentet. Valgdeltagelsen var på 53%, fra 63% ved valget i januar, hvilket var historisk lavt. Alexis Tsipras blev indsat som statsminister den 21. september, og hans regering vil blive bekræftet den 22. september.

Hermed de øvrige valgresultater: det fascistiske Gylden Daggrø blev nummer 3 med 18 pladser, fulgt af Demokratiske Venstre med 17 pladser, kommunisterne KKE fik 15 pladser; "Floden", et kunstigt parti, grundlagt for at tage pladser fra Syriza, fik 11 pladser, meget mindre end i januar, Centrumunionen, et nyt parti, fik 9 pladser. Populær Enhed, grundlagt af en venstreorienteret udbrydergruppe fra Syriza, var ikke i stand til at komme over spærregrænsen på 3%, og kom derfor ikke ind i parlamentet.

Partiets formand, Panagiotis Lafazanis sagde, at Populær Enhed havde gennemført en "værdig og flot kamp" uden støtte fra de førende medier. Han refererede også til den tredje "bail-out" aftale, som et "finansielt dommedagsmemorandum", som ligger foran grækerne.

Denne dommedag inkluderer omkring 50 tiltag og reformer, bl.a. reduktion af pensioner, der skal være gennemført til december, som foreskrevet af det redningspakke-program, som Athen, Troikaen – Europakommissionen, IMF, Europæisk Centralbank – og den Europæiske Stabilitets-Mekanisme underskrev i juli, og som udbetaler redningspakken. Denne nye "kvartet" er ikke blevet mindre dødelig af navneændringen.

Der vil komme hundrede tiltag mere, til implementering i 2016, som den græske regering har forpligtet sig til. Desuden skal den nye regering fremlægge 2016-budgettet for parlamentet den 5. oktober. Næste års budget skal inkludere de nye tiltag og reformer.

Igen, Grækenlands eneste håb er samarbejde med BRIKS. Den russiske præsident Vladimir Putin lykkeønskede i dag Alexis Tsipras med sejren. Ifølge en Kreml-udtalelse "udtrykte Putin håb om en fortsat konstruktiv dialog om og aktivt samarbejde for at styrke et fremtidigt russisk-græsk samarbejde til fælles fordel".

Leder: Vi går fremad, mens Wall Street dør

22. september 2015 – Mens *EIR*'s og LaRouchePAC's mobilisering omkring det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i dag fortsatte med et stort, offentligt møde i New York, reagerede diplomater, journalister og New York'ere – som Lyndon LaRouche udtrykte det – »I synes at gå fremad, mens Wall Street går tilbage.«

LaRouche kaldte det bemærkelsesværdigt, at flere bankierer og økonomer i løbet af de seneste dage over for *EIR* har understreget, at det, som Federal Reserve og andre centralbanker nu gør på Wall Streets bud, er dybt destruktivt for økonomien og for levestandarden. Desuden signalerer det, at Wall Streets finansinstitutioner ikke længere er levedygtige og står over for en total nedsmeltning.

Den amerikanske økonomi i sin Wall Street-dominerede form er død. Selve Wall Street, anført af Goldman Sachs, kræver nu desperat »mere lempelse« – negative renter, konfiskering af indskyderkonti – fra Federal Reserve og andre centralbanker, for at afværge dets kollaps. Dette er blot en defensiv taktik, der intet løser for Wall Street, men som i høj grad kunne forværre økonomien, hvis det ikke stoppes.

Tiden er inde til at lukke Wall Street ned: muligheden for en reorganisering af banksystemet under Glass-Steagall og et økonomisk genrejsningsprogram efter FDR-modellen er klar.

Tirsdag morgen ved FN går vi i direkte kamp mod Wall Streets/City of Londons »grønne« nulvækstpolitik, med en pressekonference, der annoncerer den nye *EIR*-rapport, »Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science« (»Global

opvarmning som skræmmevision er befolkningsreduktion, ikke videnskab«).

Vi befinder os helt tydeligt på randen af et pludseligt skift. Det er LaRouches synspunkt, at den russiske præsident Putins strategiske initiativ, der støttes af Kina, for en reel koalition imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme, klart er ved at lykkes internationalt. Hele den betydeligste del af den amerikanske presse indrømmer åbent – om de så er nok så rasende over det – at Putins »tour de force« – kunststykke – vælter præsident Obamas mislykkede og katastrofale politik med krige for regimeskift.

Dette er, kommenterede LaRouche, en ændring i de globale anliggender, foretaget af Putin – igen, støttet af Kina – og ikke en lykkelig ændring *for* ham. Det er strategisk og har haft en stærk virkning i hele Eurasien. Krigsmageren Obama er udmanøvreret; men bliver han smidt ud af embedet? Hvis han bliver smidt ud, kan USA finde sammen med andre større nationer over dette og andre afgørende spørgsmål.

Men USA's reaktion på denne nye situation er stadig ekstremt vigtig. For at være positiv må denne reaktion inkludere, at Obama fratages al magt.

**RADIO SCHILLER den 21.
september 2015:**

Skifte i den globale verdensorden undervejs

Med formand Tom Gillesberg

USA: Senator Mike Gravel ved FN: Kinas politik tilbyder løsninger på Obamas ulykker

14. september, 2015 – Forhenværende senator for USA, Mike Gravel fra Alaska, præsidentkandidat for det demokratiske parti i 2008, og mangeårig skarp kritiker af USA's udenrigspolitik, inklusive Obama-regeringens, fortalte i dag FN's presse i New York, at Kinas politik tilbyder løsninger på verdens økonomiske og politiske krise. Gravel henviste til Kinas udviklingspolitik med "Et bælte, en vej" for global infrastruktur som løsningen på verdens økonomiske krise og sagde, at han ikke kunne se nogen løsning komme fra Obamas USA.

"Dette er Silkevejen, som ikke har noget at gøre med militarisme at gøre", forklarede han. "Dette er Silkevejen, som er designet til den økonomiske forening af Asiens og Europas kontinenter gennem Eurasien – og det vil være et system med jernbanetransport, med veje og med investeringer langs med vejen gennem denne proces, og derefter med udvidelser mod syd ind i Arabien og Iran.

"Så når vi ser på den totale plan – og organisationen EIR, Executive Intelligence Review, har udgivet et hæfte om den, som er helt fantastisk i sine detaljer."

"Der er ikke involveret nogen plan om overherredømme", sagde Gravel og tilføjede: "Man kommer, man tilslutter sig, og det er ingen betingelse, at man er enig om alle facetter af deres politik. ... Og BRIKS er også i færd med at etablere en finansinstitution for at imødegå det, der foregår med IMF og Verdensbanken."

Senator Gravel gjorde også rede for den "forfærdelige" udenrigspolitik, som føres af USA's neokonservative, så som Victoria Nuland, med Obamas støtte til Ukraine. Den russiske præsident Putin reagerede og handlede intelligent for at forhindre krigen i at eskalere, ved at annektere Krimhalvøen, fremførte Gravel. Obama, sagde han, er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988 og dens neo-konservative.

Gravels to timer lange pressekonference affødte mange spørgsmål fra de 20-30 fremmødte pressefolk. De indbefattede Kinas *People's Daily*, *China Daily*, Xinhua, og *Wenhui Daily*; Itar Tass fra Rusland; Deutsche Welle Radio, det tyske presseagentur og taz.de fra Tyskland; *The Wall Street Journal* og wnd.com fra USA; Italiens *La Stampa* og Ansa news agency; Canadas Global Research; Pakistans *The Dawn* og Associated Press fra Pakistan; *Al Akbar* fra Beirut; Al Hurra TV, fra Mideast Broadcasting Network; Salima Press, iransk, bulgarsk and japansk presse, samt andre.

Senator Gravel blev introduceret af medlem af FN's korrespondentsammenslutning, Joe Lauria fra *Wall Street Journal*, som rapporterede, at han havde rejst sammen med Gravel i begyndelsen af 2008, da denne, som demokratisk præsidentkandidat, deltog i en debat med 8 andre kandidater, deriblandt Hillary Clinton og Barack Obama. Lauria sagde, at, i 1971 havde Daniel Ellsberg taget skridt til at afsløre de tophemmelige efterretninger, der var indeholdt i Pentagon-

dokumenterne om Vietnamkrigen, men at "kun senator Mike Gravel havde mod til at påtage sig at indlæse de klassificerede dokumenter i Kongressens Protokol. (Fordi der ikke var et beslutningsdygtigt Senat, måtte Gravel indkalde til en høring i Komiteen for Bygninger og Grunde, som han var formand for 29. juni 1971, og, under pressens tilstedeværelse, oplæste han ved høringen Pentagon-dokumenterne, der senere blev udgivet af Beacon Press med titlen: "Senator Mike Gravels udgave af Pentagon-dokumenterne.)

Senator Gravel fortalte tilhørerne fra pressen i dag:

"Vi behøver ikke prædike om dette forfejlede demokrati rundt omkring i verden. Obama er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988, og dens neo-konservative. I 1998 pressede disse neo-konservative Bill Clinton til at angribe Syrien, Irak og Iran. Formand for Den Nationale Fond for Demokrati; Det amerikanske Fredsinstitut, Steven Hadley krævede, at Syrien blev bombet og Ukraine militariseret. NATO er en forlængelse af hele dette kompleks, og dets virkninger strækker sig ind i indenrigspolitik."

Som et eksempel på dette nævnte senator Gravel "Obamacare", som han sagde, er tre gange så dyrt som sammenlignelige sundhedssystemer i resten af verden, og tilføjede, at USA har det dårligste servicesystem. USA's befolkning ønskede et regeringsbetalt system, sagde han; Obamacare støtter forsikringselskaber og medicinalindustrien.

Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik.

Af Helga Zepp-LaRouche

19. september 2015 – I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmersjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommen-de uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står over-for, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.

Download (PDF, Unknown)

Uddannelse og assimilering af

migranter reflekterer Tysklands politiske og kulturelle skift

17. september 2015 – En af de klareste afspejlinger af det kulturelle og politiske skift, der finder sted i Tyskland, er det forslag, som kansler Angela Merkel har stillet, og som støttes af nationens erhvervs- og industriorganisationer, om hurtigt at uddanne og integrere i arbejdsstyrken de hundreder af tusinder af migranter, der kommer ind i landet.

Merkel har allerede meddelt, at hun agter at fremskynde asylprocessen, således at de, der får lov at blive, lettere kan komme ind i arbejdsstyrken. *New York Times* rapporterede i dag, at regeringen har bevilget 2 mia. euro til undervisning i tysk til dem, der søger arbejde. Tidligere på ugen støttede landets fire største arbejdsgiverforeninger, der repræsenterer hundrede tusinder af foretagender, offentligt opfordringen om at give godkendte migranter hurtigere adgang til arbejdsmarkedet og til uddannelse i sprog og faglige kompetencer.

Tyskland har en aldrende befolkning og lider under alvorlig arbejdskraftmangel, med næsten 600.000 ubesatte jobs. Alexander Wilhelm, fra Sammenslutningen af Tyske Arbejdsgiverforeninger, sagde til *Times*, »Vi ser ikke beviser for, at flygtninge vil stjæle jobs. Vi har rekordhøj underbeskæftigelse og rekordhøje jobtilbud. Så arbejdsmarkedet er i øjeblikket i stand til at tilbyde nye muligheder.« Mange af flygtningene, især syrere, er tilbøjelige til at være unge og veluddannede.

Der er ingen, der foreslår, at dette bliver en simpel eller nem proces, men kansler Merkel og ledere af foretagender peger på det eksempel, hvor østtyske arbejdere blev assimileret i en

national økonomi efter Tysklands genforening. I sidste uge opfordrede store arbejdsgivere, såsom bilproducenten Daimler, til en revidering af tyske arbejdsmarkedslove, så asylansøgere hurtigt kunne komme i arbejde. Arbejdsgivere ser ikke blot dette som en måde at lette manglen på arbejdskraft, men også at integrere disse mennesker i det tyske samfund. »Vi må inkludere flygtninge i arbejdsstyrken og ikke bare efterlade dem på gaden«, sagde Gernot Hein, en talsmand ved industriselskabet ZF Friedrichshafen.

**LPAC Fredags-webcast 18.
september 2015:**

**Wall Street er død; Glass-
Steagall og konkursbehandling
nu**

**ISIS kan ikke bekæmpes uden
hjælp fra Rusland
v/Jeffrey Steinberg**

Wall Street er død, og USA's regering må gøre en ende på dets lidelser og sætte det under konkursbehandling under Glass-

Steagall. Hvad sker der så? Hvordan ville en "New Deal" for det 21. århundrede se ud? Dette og mere diskuteres på aftenens webcast. Engelsk udskrift.

Wall Street is dead and the federal government needs to put it out of its misery beginning with a Glass-Steagall banking reorganization. What follows? What would a 21st century New Deal look like today? This and more discussed in tonight's webcast. This webcast was prerecorded.

LaRouche on Bankruptcy of the Fed, the Total FDR Approach
Federal Reserve Makes an Error Based on a Lie

Transcript- JASON ROSS: Good evening. This is the LaRouche PAC webcast for September 18, 2015. My name is Jason Ross, and joining me in the studio tonight are Jeff Steinberg from *Executive Intelligence Review*, and Benjamin Deniston from LaRouche PAC. As a note to our viewers, we are pre-recording this event on September 17.

So, to jump right in to our first topic, which is the economy and Wall Street. LaRouche's assessment is that Wall Street is breaking down; that we need Glass-Steagall, but that this can't be seen as one bill in isolation, but rather as part of an entire FDR approach to the economy. One in which value is placed on something real, rather than simply money. So, I'd like to ask Jeff Steinberg to come up and tell us what is going on in the economy; and what do we do?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. Well, just in the last several hours, the Federal Open Market Committee announced that they will *not* raise interest rates. This comes in a context in which virtually everyone who has a view of what's been going on inside the trans-Atlantic system is convinced that we are on the edge of a massive blow-out; something that goes way beyond what happened in 2007 and 2008 with the blow-out of the real estate bubble in the United States, which

spread to the entire banking and insurance sector of the US. And then, over a period of time, spread into Europe. Nothing fundamental was done to change the nature of the situation; in fact, in the aftermath of the trillions of dollars of bail-out of Wall Street – in the range minimally of \$15-20 trillion in direct taxpayer bail-out of hopelessly bankrupt financial institutions, those institutions took the message very clearly. Continue with the same reckless, irresponsible gambling behavior, and once again, taxpayers will be looted to bail out the bubble.

So, here we are in 2015, seven years this month virtually this week, since the Lehman Brothers debacle, and the too-big-to-fail banks are bigger by both capitalization, by derivatives exposure, and by percentage of the US banking sector that they have a vise-grip control over; and they've continued with the same exact behavior. Dodd-Frank was a pathetic, sick joke; the Volcker Rule was never even intended to be implemented. All it was, was a diversion to prevent the only viable starting point for a meaningful solution; and that's the reinstatement of Glass-Steagall exactly as it was done in 1933 by Franklin Roosevelt, when Glass-Steagall was simply the obvious and necessary first step to launching a major economic recovery based on wiping out Wall Street's bubble, and moving toward state credit directed at job creation and real economic recovery. That same solution is required today; Wall Street is far bigger, is far more bankrupt than it was at the time of the 1929 Crash and the follow-on crashes that were inherited by Franklin Roosevelt when he was elected President.

The global derivatives alone, is in the range of \$1.5-2 quadrillion; and you've had a net decline in the actual global GDP by any kind of measurement of real physical economy. The GDP numbers, of course, are completely hoked up; and are virtually useless because they reflect so much activity that is purely parasitical and has nothing to do with the needs of the real world population or the requirements of a real

economic recovery. So, we are at the very edge of a blow-out of the entire global financial system. Centered in the trans-Atlantic region, you've got Wall Street, which is now the epicenter of this financial bubble that can never be paid, that is thoroughly worthless; and is a reflection of the extreme to which we've gotten into a money system in which everything is measured by money, and there is no concern whatsoever for real, physical economic measurements of wealth. Mr. LaRouche, as many of you undoubtedly know, has been the author of critical writings on the subject of how to measure real economic value. And he's developed several unique concepts; concepts of energy flux density, potential relative population density, that measure the actual physical capacity of the planet to sustain an expanded population.

Ultimately, the issue comes down to the fact that human beings are not animals. That human beings can conceptualize the future; can make decisions about the nature of the future that will inform policy decisions today. The greatest recent memory example of that kind of policy approach was the actions taken by President Franklin Roosevelt; and particularly in the first 100 days of his Presidency, where the Wall Street bubble was wiped out. The original Glass-Steagall Act of June 1933, completely broke up the Wall Street too-big-to-fail banks of that period; and established an absolute iron-clad separation between traditional commercial banks and investment banks and insurance companies and other institutions that engaged in wild speculative activity leading to the blow-out. And Roosevelt established the FDIC that insured citizens' deposits in the banks, to prevent future bank runs. That system worked effectively; we had no systemic crises from 1933 until 1999, when, under impeachment threat and under the cloud of other scandals, President Bill Clinton capitulated to the like of Larry Summers, and signed into law the bill that repealed Glass-Steagall. There was no reason and no excuse for President Clinton to have done that at the time.

As a consequence of that action and other deregulation acts that followed after that, you had in a very short period of time, a build-up of the largest financial bubble in recorded history; which blew out in 2007-2008. It was bailed out – out of the hides of taxpayers – and then proceeded to build up once again to an even greater level. The Richmond Federal Reserve issued a report several months ago that basically said that were there to be a “new bail-out” of the banks in the event of a new banking crisis, the taxpayers would be obliged to more than they were obliged to in 2008, when the total bail-out fund made available to the banks was \$23.7 trillion. That is according to Senate testimony by Leo [neil] Barofsky, who was the Inspector General of the TARP program at the time. Now the Richmond Fed estimate is that the immediate figure of bail-out would be \$26.5 trillion; but that’s just a drop in the bucket. The entirety of Wall Street is hopelessly, irreversibly bankrupt, and the only viable course of action, for starters, is to reinstate Glass-Steagall.

By doing that, you immediately begin an audit of all of the US banks; and you separate out legitimate commercial banking activity from all of the gambling, all of the derivatives, all of the activities that should never have come under the umbrella of the FDIC under a Glass-Steagall system. The moment that that gambling debt is separated out, and is no longer subject to taxpayers’ bail-out, you will immediately have a blow-out of that entire system. Wall Street will vaporize, because some wise guy right off the bat will make a margin call; and in one fell swoop, the entire derivatives bubble, all of the insurance and gambling activities, the credit default swaps, all of those things will be gone. And basic message of Mr. LaRouche is “Good riddance!” This is a parasite that has been destroying the real economy, the real conditions of life for the overwhelming majority of Americans and citizens around the world. So, we don’t need it! Wall Street can basically disappear; it’s already dead, and the fact that it hasn’t yet been buried, simply means that there is a

terrible stench over southern Manhattan.

So, this is the reality of the situation. I can just say, anecdotally, that in the last 48 hours, I've had discussions with two very prominent international bankers – one in London, one who commutes back and forth between London and New York – and they both said very bluntly, “The game is up. The system is hopelessly bankrupt. The mountain of debt that has been built up, the quantitative easing policies of the European Central Bank and the Bank of Japan, and until recently the US Federal Reserve, have created such a massive debt bubble that it is unpayable; and all it's doing is choking the life out of the real economy.”

So, what do we need to do? We need: 1. Glass-Steagall immediately; and this should be done preemptively, because we don't know whether we're going to wake up tomorrow morning to find out that we've had a blow-out of the whole system. Now, one of the reasons to be sure, that the Federal Open Market Committee did not go with the quarter-point interest rate increase today is because there were hysterical warnings. Reports this week by the Bank for International Settlements, the World Bank; absolute hysteria coming from people like Ambrose Evans-Pritchard – one of the leading mouthpieces for the City of London – writing in the *Daily Telegraph*, warning that there must be a massive new quantitative easing. No interest rate hike can be tolerated; the bubble has to be bailed out one more time. Otherwise, the sky will fall in, and we're all doomed.

Well, the reality is, the sky will not fall in if Glass-Steagall is followed by an orderly process of emission of credit through the existing commercial banks for viable projects, capital investment in critically-needed infrastructure projects, job creation projects, and emphasis on those programs which represent the kind of science-driver policy that Franklin Roosevelt enacted particularly with the launching of the Tennessee Valley Authority. So, there is no

magic here. Wall Street is gone; it's finished. There is nothing that can be done to salvage it. And the more that it's kept from being buried, the more the pain will be inflicted. We need a series of emergency steps; we need directed Federal credit to inject capital into the legitimate commercial banks, because those banks will be greatly under-capitalized because they've been looted in the post-Glass-Steagall period. So, we need not only Glass-Steagall in the United States, but we need it internationally. And I am confident, based on some of the recent developments in Europe – particularly some of the dramatic shifts that we've seen in Germany in the past several weeks – that a Glass-Steagall action by the US Congress will be rapidly followed in Europe and in other critical parts of the world.

But then the critical thing is the full FDR agenda. Roosevelt used the Reconstruction Finance Corporation, which had been created by Herbert Hoover, as a quasi-national bank structure through which to provide credit for job creation. Both jobs that fulfilled an urgent emergency need because of the massive rates of unemployment; and secondly investment in capital-intensive programs, again, typified by the TVA. So that by the time we reached the late 1930s, when war had already erupted in Europe and President Roosevelt knew it was inevitable that the United States would be brought into the war, we had built up productive capacity in this country; through modernization of infrastructure, through revival of manufacturing and particularly the machine tool sector, through the kind of innovative scientific and technological work being done already through projects like the TVA. And it was those programs that made it possible for the United States to carry out the biggest military mobilization in human recorded history, to defeat fascism both in Europe and Asia.

So, in the current context, we want to avoid war at all costs, because war means thermonuclear war of extinction. But in all other modes, the lessons and the policies that were adopted by

Franklin Roosevelt are exactly what must inform the policies that are carried out right now. That means, by the way, that Glass-Steagall must be immediately enacted preemptively in order to create the foundation of a functioning, effective commercial banking system with Wall Street buried and long gone. And actions along those lines will also have the further beneficial effect of ending the Obama Presidency; because he's been nothing but a tool of those Wall Street and London interests that will be basically vaporized by the kind of policy initiatives that Mr. LaRouche has been spelling out.

So, we're in a moment of crisis. As I say, people whom I spoke to in London and New York are absolutely crystal clear on the fact that the system is doomed and it's a matter of days and hours, and perhaps weeks and not much longer than that before some incident, some factor will trigger the detonation of the entire system.

ROSS: Moving over to the strategic situation involving Syria and Russia, this is the institutional question for this week. It says:

"Mr. LaRouche, Secretary of State John Kerry called his counterpart Sergei Lavrov and re-affirmed the US commitment to fight ISIL terrorist groups in Syria with a coalition of more than 60 countries – of which Assad could never be a credible member, according to Kerry – and emphasized that the US would welcome a constructive Russian role in the anti-ISIL efforts. The Russian Foreign Ministry said that during the call, Mr. Lavrov again stressed the need to form a united front to fight terrorist groups in Syria. In your view, can there be a collaborative process leading to the inclusion of Russia in the counter-ISIL efforts?"

STEINBERG: In a moment, I want to go to the notes that I took during that discussion with Mr. LaRouche, because I want to present his formulations very precisely. But let me start by saying that some elements of the question I think have to be commented on. The idea that there is actually a coalition of 60 countries fighting against ISIL today is in and of itself a fraud. How can you have a coalition that's fighting against ISIL, when it includes Saudi Arabia, Kuwait, Turkey, and Qatar, who are the four leading countries in the region who have promoted and facilitated the rise of ISIS? In fact, you'd have to go all the way back to the late 1970s and '80s when we were labelling what became al-Qaeda as mujahideen freedom fighters, because they were terrorists who were financed and recruited by the United States, Britain, France, Israel, Saudi Arabia and others, to go into Afghanistan and wage warfare against the Soviet Red Army. When the Soviets left Afghanistan, those networks remained intact and turned their sights against the West, against the United States, as anybody with a brain would have anticipated and forecasted. So, the United States bears responsibility, along with the Saudis, along with the British, along with other Gulf countries, for creating this terrorist fiasco in the first place. Jihadist terrorism as it exists today, would not be the global threat that it is today, were it not for the actions that were undertaken to create these organizations that were ostensibly put together to fight against the Soviets.

So, there's a real irony here. To this day, Saudi Arabia is widely known to be the largest financier and overall promoter of the spread of Salafist Wahabi terrorism around the globe. The Saudis have not taken in any of the refugees from the wars that are Obama's wars in Libya, Syria, Iraq, Afghanistan; but very cutely, they offered to build 200 Wahabi mosques in Germany alone, in order to provide religious training to the 800,000 Syrian and other Middle East and North African refugees that Germany will be taking in this year. In other words, the Saudis are saying, "We'll come in there, and we'll

create another generation or two generations of new recruits to Salafist terrorism." So, with that in mind on Saudi Arabia, with the fact that Obama's wars in Libya, in Syria, in Iraq, have been responsible for the emergence of the Islamic State. The fact that Turkey has been making billions of dollars in black market profits for President Erdogan's AKP Party as part of the support for the Islamic State and for the Nusra Front, simply tells you that this idea that there is a coalition of nations fighting against the Islamic State and Syria, is an absolute preposterous fraud. It's untrue; it never happened, and it hasn't happened.

What has happened is, as we've been discussing over several weeks now on this Friday night broadcast, is that Russian President Putin instituted a brilliant flanking move, by sending Russian military equipment, Russian military personnel, into Syria at a point that the onslaught from these Saudi- and US- and British-backed Salafist terrorists had reached the point where the survival of the Assad government was in jeopardy. So, Russia has stepped in, and Russia is now building up the military force capabilities; they're establishing an air base south of the Syrian town of Latakia on the north Mediterranean coast of Syria. They're building up a new naval facility. They've already airlifted and boatlifted into Syria significant military equipment – tanks, artillery pieces, and other capabilities including fighter planes. So that within a very short period of time, and this is fully at the invitation of the Syrian government through established treaty agreements between Russia and Syria that go back a long time, that in some cases predated Russia, and went back to the Soviet period.

So, what the Russians are doing in Syria is legal under international law, and under bilateral treaty agreement between Syria and Russia. And so therefore, the Russians are on the verge of launching conventional military operations – ground and air operations – against the Islamic State. We

don't know for certain whether that will happen; we don't know for certain how many Russian troops will be sent in to Syria. But what we do know is that the mere fact that the Russians made this move, has fundamentally altered the strategic surface in the Middle East as a whole, and more broadly, on a global scale. So, this was a crucial flanking initiative by Putin, and were there to be an agreement between Russia and the United States to cooperate in a genuine campaign against the Islamic State, and against the Nusra Front, and against the Army of Conquest, which is the latest name for another element of the Saudi-bankrolled Salafist terrorist apparatus. Under those circumstances, so long as Putin was in the driver's seat and Russia was playing a leading role and President Obama was sidelined all together, this could work.

What Mr. LaRouche said is,

“Without Russian participation, any such effort would be doomed to complete failure. And by inclination, President Obama will wish to see that process fail. So therefore, any effective military operation combined with a diplomatic initiative, has to begin by removing President Obama's influence, which is one of the main blockages towards an effective operation. Obama has to be induced to back down, or he will make a mess of everything. Obama is an ugly loser; and nothing should be done to encourage Obama. And so, action is needed, surely; and that action must be taken under the Putin leadership.”

And Obama can, of course, be included; he can play a token role. He can even take credit to an extent; but under no circumstances can he actually have a real say in how such an operation is going to be conducted.

Now, President Putin has made three proposals, very

specifically. He will be giving a major address at the UN General Assembly at the end of this month, and in that speech, we already know his intention is to call for a creation of a genuine, serious committed coalition to wipe out the scourge of terrorism. Secondly, he has made it clear that he would like very much to have a face-to-face, sit-down meeting with President Obama on the sidelines of the UN General Assembly in New York. They'll both be in town at the same time. Perfectly normal for such a discussion to take place, and the White House is terrified over the prospect of such a meeting. Why? Because they don't understand what Putin is doing. They don't understand how his mind works. And they're afraid that any such meeting would be impossible for Obama, because you could never bring in a teleprompter that anticipates in advance everything that the President would be saying in his discussion with Putin.

So, yes, there is a possibility, but, as Mr. LaRouche said, you've got to humiliate Obama into a corner. Now, you've had a dramatic shift just in the last several weeks, in which Europe, the leading countries in Europe, namely Germany, first, and now France along with that, have realigned in a fundamental way. The Europeans were *terrified*, even before the Putin initiative in Syria. They were terrified that Europe was headed for another world war to be fought on European soil, but this time, centered around the Ukraine situation. This would be a thermonuclear war, perhaps beginning as an exchange of tactical nuclear weapons, because both sides are building up large arsenals of modernized tactical nuclear weapons, right in the center of Europe.

But the Europeans were terrified of the war danger.

President Putin, as part of the Normandy Four discussions, and as part of the Minsk agreements, has clearly made a move to ensure that the ceasefire that began September 1st, is being fully enforced by the Russian minorities in the Donbass region in Eastern Ukraine. And so, the Russians have taken definitive

steps to de-escalate the danger of a war of that sort in Europe.

Leading European statesmen, people associated with the European Leadership Network, former defense ministers, former heads of state, former foreign secretaries, have come out and said, we must take actions to de-escalate, to reduce the danger of thermonuclear war, general war, in Europe. And as a part of that concern, that real existential fear about that war danger, the Germans first, and now joined by the French, have said that they would fully support President Putin's initiative in Syria, and would welcome the idea of sitting down in an inclusive collaborative way with Russia, to solve the Syria problem, just as the Normandy Group has been making progress in de-escalating the danger of war over Ukraine.

The German population opened their arms and their hearts to the refugees from the Middle East, from North Africa, and this also has changed the character of the German leadership in Europe. Instead of taking the lead in pushing for murderous austerity, the Germans have now taken the lead in showing genuine compassion, and a willingness to go out of their way to basically save the lives of these hundreds of thousands, millions, of refugees fleeing into Europe from these Obama wars in North Africa and the Middle East.

So, that's a fundamental break in the situation, and now, between Russia and the Europeans, you have a situation in which you don't have to go to Obama for Obama's approval. With European backing, with a new Russian fact on the ground – Russian forces now actively engaged on the ground in Syria, through airlifts and boatlifts that have been ongoing for weeks –you now have a different situation.

Mr. LaRouche concluded by saying, Obama is almost stymied. He's been weakened. He's been cornered. And the next step is to invoke the 25th Amendment, and remove him from office altogether. The crisis around the death of Wall Street, and

the need for a fundamental revolution in policy, a return to FDR, and the need to remove Obama to be absolutely certain that the danger of a thermonuclear war of extinction is eliminated – these two situations now converge, and there is nothing more important, now that Obama has been weakened and marginalized, than to have him removed from office by Constitutional means, so that we can actually move on to genuinely solve these crises – whether it's Syria, with a critical role by Russia; or whether it's wiping out Wall Street, and replacing it with a Glass-Steagall-FDR system.

In both cases, Obama's the blockage. The crisis is here and now. So, let's use the Constitution to solve the problem.

JASON ROSS: For a final topic today, we're going to talk about the discussions that have been taking place among Russia, South Korea, and China shaping up towards the creation of a North Asia Development Bank that would include the Koreas, Russia, China, and Japan. This comes in the context of the Eastern Economic Forum in Vladivostok, held directly after the Victory Day celebrations in China at the beginning of this month, where Russian President Putin and Korean President Park were very prominent guests of President Xi.

Lyndon LaRouche responded to the development around the possibility of this North Asian Development Bank by stressing the necessity for completing, building, the Kra Canal, a project whose recent planning goes back to the 1980s, to build a canal across the Isthmus of Kra in Thailand, relieving the overburdened Straits of Malacca, providing new transportation route, development for the region, especially today, as seen in the context of the New Silk Road.

I'd like to ask Benjamin Deniston, who has some remarks on this topic, to tell us about the Kra Canal.

BEN DENISTON: Thanks, Jason. Just to open up, I think this is an excellent counterpoint to what we just discussed with the insanity of Wall Street, and the Wall Street system. The Wall Street idea of money, this money system that is now blowing out, where there's this religious belief in the value of money per se, and this insanity around trying to defend this bubble, which is full of financial assets which don't actually mean anything.

Now you contrast that with what was just referenced, with what China is doing in collaboration with Russia, the BRICS nations, their other allies, other nations they're working with around the world, in this completely new orientation, where they're creating institutions, new financial institutions – some might say new monetary institutions: like the Asia Infrastructure Investment Bank (the AIIB); or as Jason just mentioned, the discussion of a prospective North Asian Development Bank.

So, new financial institutions, new financial structures, to deal with what some people might call money. I think what Mr. LaRouche would define, more rigorously, as credit, as distinct from simply a monetary policy. Institutions to provide credit, specifically for projects like the Kra Canal.

Now, if we can get the first graphic up on the screen: (Figure 1). Now, we're particularly talking about a region in Southeast Asia, and currently all shipping that goes from East Asia – from China, from South Korea, from Japan, from this entire region, which has a substantial amount of economic activity – any of the shipping from this region that goes to India, to the Mediterranean, up into Europe, goes through [the Straits of Malacca] – and including the discussion on China's work on the New Maritime Silk Road, which is the maritime aspect of their Silk Road project, cover this exact same territory as well.

The shipping goes through a very congested bottleneck, which

you can see displayed here, the Malacca Straits. Here you have a very narrow canal, a very narrow region, which currently is something on the order of one-fifth of the entire world's trade. Not just for this region. But if you take the entire world trade, something on the order of one-fifth goes through these narrow straits.

If you bring up the second graphic (Figure 2), you can get a sense of the scale of this. This was from a 2013 video production by the LaRouche PAC, which you can find linked to the video description here. It's entitled "The Kra Canal and the Development of Southeast Asia, produced in 2013." But in this graphic from that video, you can see that through these Straits of Malacca, which we just saw in the previous map, in 2012, for a representative year, you had something like 90,000 ships travelling through those straits, which was around three times the combined number of ships that travelled through the Panama Canal and the Suez Canal.

So the Panama and Suez Canal combined, times three, is the number of ships passing through the Straits of Malacca. And at the time of our production of this video, it was estimated that the traffic through the Malacca Straits was going to be increasing by about 20% each year, putting on a direction to rather soon reach just a maximum capacity. You can only fit so many ships through this region. And it's also relatively shallow, making it difficult for larger ships to even be able to get through this region at all.

So, it has been long known that this particular point in Southeast Asia, these Straits of Malacca, is a critical bottleneck for world trade, and world development. If you're going from East Asia to India, you've got to pass through this region. If you're going from East Asia into the Mediterranean, you have to pass through this region. If you want to go from East Asia into Europe, to the Atlantic in this route, you have to pass through particular region.

There's been a long-standing proposal to develop a new shipping route, a new canal through Thailand, through the Kra Isthmus, and you can see this on the third graphic (Figure 3) here displayed. Again, a screen shot from our video, which presents this entire project, and its history in greater detail. Now you can see the path running through this rather narrow isthmus, through Thailand, through the Kra Isthmus. And here we have the proposal to make this canal, which would cut out the need to go through these Straits of Malacca. This would cut off something like 1000 miles from the trip, from the South China Sea into the Indian Ocean – not a huge, a modest reduction in the actual distance travelled. Not the biggest in the world, but something certainly significant.

But probably more important than the distance, is this would be a keystone project in just alleviating this bottleneck for this whole region, and being able to rapidly expand trade, and facilitate the continued expansion of trade through the Maritime Silk Road, from the developments in Asia, East Asia, in particular, again over to India, and as you can see in the fourth graphic (Figure 4) here, if you pair this with the recent incredible developments with Egypt's development of the New Suez Canal, and we pair that with this prospect for a Kra Canal, you have a completely new potential for economic linking between the Pacific Ocean, between China, Russia's eastern borders, South Korea, Japan, this entire region, through the Kra Canal to India, to the entire Indian Ocean, up through the New Suez Canal into the Mediterranean, into Southern Europe, and then into the Atlantic.

So we have a new picture of linking, as LaRouche was saying earlier today, the entire Pacific, the Atlantic, in a completely new way.

Again, I'd like to direct people to the feature video that we produced in 2013 on this subject, The Kra Canal and the Development of Southeast Asia. You can see this in graphic 5 (Figure 5), just an advertisement for the video.

As we discussed there, this project has a long and important history, designs going back to the 70s, and earlier, and in particular, Mr. LaRouche's important role directly in the early '80s, with his Fusion Energy Foundation, and his Executive Intelligence Review magazine sponsoring, in collaboration with the government of Thailand, collaborators from Japan, in sponsoring a series of conferences dedicated to the development of Southeast Asia, to the building of the Kra Canal, which Mr. LaRouche himself attended in the early '80s on this subject.

And so it's only appropriate now, given the shifting world economic dynamic towards China, towards the BRICS, that we're seeing come back up and being put back on the table, as a perspective development project now.

I'd just like to conclude by looking at – again, I think this is an excellent case study in the type of shift in thinking that we need in the United States now. The difference between this insanity of Wall Street, where people are panicked about defending money that doesn't mean anything. Money that has no actual existence in terms of any actual physical activity in the real economy. A completely worthless speculative bubble.

Versus what we're seeing with things like the prospect for the Kra Canal, the construction of the Suez Canal. You have new financial institutions being developed, the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), the North Asian Development Bank, the New Silk Road Development Bank. We have new financial institutions ready to create the credit to invest in these types of actual development projects. Projects that actually physically transform the physical economic potential of – as the case of the Kra Canal. Not even of this entire region, but really of the whole world economy. You're talking about a region which currently – around one-fifth of the entire global trade goes through this region.

So, if you're going to reduce the time of trade through this

region, if you're going to lower the physical costs, you're having a net physical impact on the entire world economy. You're lowering the physical costs of the goods, and in effect, you're raising the physical value provided to the entire world economy by those goods, by investing in these types of projects which can facilitate this whole process more efficiently.

It's a useful case in the use of actual credit, a real credit system, to invest in real physical development, which actually has a measurable, understandable increase in the productive powers of the world economy. As measurable increase in the physical wealth, the lowering of the physical costs, increasing the physical wealth of the productive process of the entire world economy.

So I think this is one among many of a critical lesson for what the United States needs to start doing, and thinking towards, in a post-Wall Street era. And this should remind us of what we used to do, we did under Franklin Roosevelt, of the types of real physical investment policies which contribute to creating a higher order future for our country, for the coming generations. And this is absolutely what we need today.

I think that Mr. LaRouche's remarks about emphasizing the Kra Canal is an incredibly important and exciting keystone development for this entire perspective, and it shows us, again, another resounding clear message of where the rest of the world is going, where the rest of the world is going in creating a new economy, a new economic stage, a new higher-order future for their societies. And this is just another message for the United States to get away from the control of Wall Street, and get serious and participate in this type of development, these types of projects.

JASON ROSS: Thank you, gentlemen. That will conclude the

webcast for this evening, so thank you for joining us, thank you for your support, past, present, and future – and we will see you again.

Friday, September 18, 2015

LaRouche-bevægelsen vil være massivt til stede hver dag ved De forenede Nationer, New York City

18. september 2015 – Jeg hedder Diane Sare fra LPAC Policy Committee, og jeg taler fra Manhattan foran FN, der fejrer sin 70-års fødselsdag her i New York City. Lad mig sige det diplomatisk, at præsident Barack Obama er et r..h.. . Han er blevet fuldstændig udmanøvreret af handlingerne foretaget af den russiske præsident Vladimir Putin, der korrekt har besluttet at intervenere militært i Syrien for at knuse ISIS og forhindre den tvungne afsættelse af præsident Assad på kort sigt. Faktisk er præsident Obama blevet så destabiliseret af disse nylige handlinger, at han ikke engang har været i stand til at besvare præsident Putins forslag om, at de to bør mødes privat på sidelinjen af FN's Generalforsamling, der vil finde sted her i de næste tre uger.

USA: Federal Reserve har, ligesom Wall Street, næsten nul værdi: Dump Wall Street og den grønne politik

Leder, 19. september 2015 – Lyndon LaRouche har følgende kommentarer, efter han var blevet briefet om den respons, *EIR* har fået fra flere økonomer om Federal Reserves ikke-handling mht. at hæve diskontoen, og Janet Yellens (direktør for Fed) løgnagtige retfærdiggørelse af denne ikke-handling:

Jeg har altid advaret imod dette. Federal Reserve-systemet og Wall Street er kernen i problemet. De er totalt bankerotte, og dog udøver de politisk kontrol over regeringen, når de rent faktisk er værdiløse.[1] Vi må begynde med at vise, at Wall Street har langt lavere værdi, end de repræsenterer – at de faktisk er bankerot. Vi må have en generel reform, der fjerner Wall Street.

USA nægter at anerkende sandheden, at Wall Street forhindrer en økonomisk genrejsning. Vi må nedskrive Wall Street til dets værdi på næsten nul. Vi har et mere ekstremt tilfælde, end FDR stod overfor, da han lukkede Wall Street ned, men det må udslettes, for ellers bliver der ingen genrejsning.

I Europa er den grønne politik den faktor, der er mest skærpene i at holde Europa nede. Der er lighedstegn mellem at

blive den grønne politik kvit og at dumpe Wall Street.

»Kaos« er en underdrivelse af denne ting. Folk vil ikke høre – vi må lukke Wall Street ned. For at gøre det, må vi smide Obama ud af embedet. Se på Wall Street i 1920'erne og '30'erne, og se på, hvad FDR gjorde.[2] Den aktuelle situation er langt værre end i FDR's tid. Det findes intet, undtagen pseudo-værdier, i de banker – afskriv dem!

Gå tilbage til Bertrand Russels indflydelse i begyndelsen af det 20. århundrede, sammen med de politiske mord på amerikanske præsidenter. Bush, Cheney, Obama – fire embedsperioder med dette – plejede hver uge at udstede rapporter om den »lempelse«, der havde fundet sted i den uge, hvor man hver uge fik mere og mere kvantitativ lempelse (pengetrykning), i stedet for at sætte hele foretagendet under konkursbehandling, lige på stedet.

Vi har sænket arbejdskraftens produktivitet med den grønne politik og kvantitativ lempelse. Nu er Wall Street håbløst bankerot. Det er ikke dinosaurerne denne gang, der uddør – det er bankiererne.

[1] Se: Video, Lyndon LaRouche: »Om det amerikanske, økonomiske System«

[2] Se: Tema-artikel: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage«

At ophæve det tyvende

århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale, generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i modsætning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i 1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke

producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjest få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik. Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

LPAC Webcast 11. sept. 2015, dansk udskrift: Uden Glass-Steagall fører Wall Streets bankerot til 3. Verdenskrig.

»De samvittighedsløse pengevekslerers handlemåde står anklaget ved den offentlige menings domstol, og menneskers hjerte og sind har forkastet dem. ... De har ingen vision, og hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde.«

FDR, 1933.

Download (PDF, Unknown)

Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage Tema-artikel

»I sådanne perioder er der en akkumulering af den kraft, der ligger i at kommunikere og modtage dybe og lidenskabelige idéer med hensyn til menneske og natur.«

– Percy Bysshe Shelley, *Et forsvar for digtekunsten*, 1821

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Den globale udvikling »slår nu ind over USA«

Leder, 16. september 2015 – Der er en grund til, at Lyndon LaRouche begyndte sin ugentlige udsendelse, hvor han diskuterer med **LaRouche PAC Policy Committee, den 14. sept.** med en skarp polemik om den måde, folk tænker på.

»Det første, jeg ville gøre«, erklærede han fra starten, »er at sige, at folk, der plukker kendsgerninger ud som sådan, om, hvad der sker internationalt, bare narrer sig selv. En proces er en proces, og man kan ikke forstå processen ud fra de enkelte detaljer. Så detaljer er forkerte.«

Og hvis man tænker forkert, vil man ikke kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår i verden, og man vil helt sikkert ikke kunne handle på den passende måde for at forme og styre denne udvikling. *»Problemet her er, at Bertrand Russell introducerede en korrupsion, der kaldes 'kendsgerningerne'«, udtalte LaRouche.*

»Putin foretog, sammen med Kina, et træk for at igangsætte en dynamisk proces internationalt«, sagde LaRouche. »Dette responderede Tyskland på. Og i denne sammenhæng ændrede Tyskland sin politik for at knytte sig til samarbejde med vores økonomi, og ligeledes i Tyskland ... De indså, at hele det system, som de havde opereret ud fra, er færdigt.« Topkredse i Tyskland stak også en pind i hjulet på kursen hen imod atomkrig, som Obamas provokationer imod Rusland og Kina var i færd med at skabe.

Hvad betyder det? Det betyder, at Obama er i store vanskeligheder, for det første, og det er, som det skal være.« LaRouche fortsatte: Dette globale omslag i havet »slår nu ind over USA. For, Wall Street er ikke bare dømt til undergang;

det er mere end dømt til undergang!«

Som følge af denne globale proces er der nu, i både USA og internationalt, en næsten universel erkendelse af, at hele Obamas politik i Sydvestasien har ført til en total katastrofe, inklusive spredningen af endeløse krige i regionen og millioner og atter millioner af flygtnings situation, som disse krige har fremkaldt. Og det er nu også en åben hemmelighed, at den miskrediterede Obama ikke har den fjerneste idé om, hvordan han skal respondere på den russiske præsident Putins internationale initiativer for at besejre ISIS, stoppe krigene i Mellemøsten og bringe flygtningekrisen under kontrol.

Men det har Lyndon LaRouche.

For det første, fjern Obama fra embedet ved hjælp af det 25. tillæg til USA's Forfatning. (En naturlig følge ville være **at frigive de 28 sider** (af den oprindelige Kongresundersøgelse af 11. september, 2001, -red.), der ville have den gavnlige virkning at fjerne det britiskstyrede, saudiske kongedømme totalt fra den internationale terrorismeligning.)

For det andet, tage imod den russiske præsident Putins tilbud om at etablere en international koalition – inklusive regionens suveræne regeringer – for at bekæmpe ISIS og andre udtryk for terrorisme, og som ville gøre en ende på de krige, der har hærget regionen.

For det tredje, gå sammen med Kina, Rusland og de andre BRIKS-nationer om at lancere en fuldt optrappet revolution for udvikling, bygget op omkring den internationale anvendelse af FDR's Glass-Steagall, etableringen af en kreditpolitik i traditionen efter Hamilton, og med perspektivet om Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche har været pionerer for i årtier.

Blandt andre gavnlige virkninger vil denne politik få Bertrand Russell til at vende i sin grav!

International Betalingsbank BIS forudsiger for denne uge et gælds-jordskælv under et andet navn

15. september 2015 – En ny rapport fra Den Internationale Betalingsbank, BIS, dateret 15. sept. og omtalt i Londonavisen *Telegraphs* Evans-Pritchard-klumme den 14. sept., advarer om en international nedsmeltning af gæld, der vil begynde i denne uge, hvis USA's Federal Reserve Bank hæver diskontoen.

Ambrose Evans-Pritchards klumme har overskriften: »USA's rentestigning kunne udløse global gældskrise« (»U.S. Interest Rate Rise Could Trigger Global Debt Crisis«)

Den beskriver advarslen fra BIS' cheføkonom Claudio Borio, der igen er samstemme med advarslen i sidste uge fra Verdensbankens cheføkonom, Kauschik Basu. Så frygten for Wall Streets bankerot kommer fra finansinstitutioner på højeste niveau.

»Gældsmængden har nået ekstreme højder i alle de større områder af den globale økonomi og efterlader finanssystemet særdeles sårbart over for en monetær stramning fra USA's Federal Reserve«, advarer Borio. Evans-Pritchard skriver, »Den Internationale Betalingsbank sagde, at de vilde ramaskrig på markedet i de seneste uger, og kapitalflugt fra Kina, er advarselssignaler om, at den massive opbygning af gæld kommer tilbage for at hjemsøge, i sammenhæng med bekymringer om, at politiske beslutningstagere kæmper for at holde begivenhederne under kontrol.«

Idet han søger at advare om et umiddelbart forestående, globalt finans-jordskælv uden ligefrem at bruge dette ord, erklærer BIS' Borio i rapporten,

»'Vi ser ikke isolerede rystelser, men udløsningen af pres, der gradvist har akkumuleret i årenes løb langs større brudlinjer'«

BIS-rapporten viser, at den totale mængde af gearet gæld af økonomiske produkter nu er betydeligt større end den var umiddelbart før krakket 2007-08.

At centralbankerne »kæmper for at holde begivenhederne under kontrol« er noget af en underdrivelse. Begivenhederne kontrollerer nu centralbankerne, inklusive Federal Reserve og Bank of Japan ved deres møder i denne uge.

Kommenteret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche,

»Wall Street er dømt til undergang og til at blive lukket ned, snart. Wall Streets kollaps bliver et terminalt kollaps af hele systemet. Vi kan håndtere dette, på præsident Franklin Roosevelts måde.« (Glass-Steagall).